

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Propedeutyka muzykologii i badań muzykologicznych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Propaedeutics of musicology and musicological research
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Kinga Strycharz-Bogacz
---	---------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład	30	I	3

Wymagania wstępne	Podstawowa znajomość pojęć związanych z teorią muzyki. Podstawowa znajomość historii muzyki, literatury i sztuki.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Zdobycie przez studentów wiedzy i umiejętności oraz nabycie kompetencji społecznych w zakresie propedeutyki muzykologii i badań muzykologicznych. Wprowadzenie studentów w problematykę badań muzykologicznych. Ukazanie zarysu rozwoju wiedzy o muzyce i jej klasyfikacji. Określenie przedmiotu i metod badań muzykologii. Przedstawienie działalności naukowej wybranych twórców wiedzy o muzyce. Omówienie różnych rodzajów źródeł muzycznych i naukowych prac muzykologicznych. Zapoznanie studentów z wynikami badań w obszarze badań muzykologicznych prowadzonymi w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna miejsce i znaczenie muzykologii wśród nauk humanistycznych oraz opisuje jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, a także omawia i rozumie powiązania między głównymi subdyscyplinami muzykologii	K_W01 K_W02
W_02	Student zna i charakteryzuje podstawowe metody badawcze oraz strategie argumentacyjne właściwe dla muzykologii i jej subdyscyplin	K_W05
W_03	Student posługuje się podstawową terminologią muzykologiczną w języku polskim oraz odnosząc się do wyników badań naukowych przedstawia główne stanowiska współczesnej muzykologii	K_W06 K_W07
W_04	Student wymienia idee i argumenty wybranych muzykologów polskich i obcych w oparciu o samodzielną lekturę ich publikacji	K_W09
W_05	Student rozróżnia i opisuje główne metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury muzycznej kierując się tradycją myśli muzykologicznej i dokonaniaми muzykologicznych ośrodków badawczych	K_W11
W_06	Student opisuje zarys historyczny kształtowania się idei muzykologicznej oraz na poziomie podstawowym uzasadnia rolę myśli muzykologicznej w kształtowaniu kultury muzycznej	K_W12
W_07	Student zna zasady publikowania tekstów naukowych i zarządzania własnością intelektualną oraz podstawy prawa autorskiego	K_W14

UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student, realizując określone działania na zasadzie procedur intelektualnych lub eksperymentu myślowego, na poziomie podstawowym formułuje i analizuje problemy badawcze w zakresie muzykologii i jej dyscyplin pomocniczych, stawia tezy, dobiera metody i narzędzia badawcze oraz opracowuje i prezentuje wyniki swoich działań.	K_U01
U_02	Student, realizując określone działania na zasadzie procedur intelektualnych lub eksperymentu myślowego, rozpoznaje i analizuje różne rodzaje wytworów kultury muzycznej w zakresie muzykologii i jej subdyscyplin oraz interpretuje je dla określenia ich znaczeń i miejsca w procesie historyczno-kulturowym.	K_U02
U_03	Student, realizując określone działania na zasadzie procedur intelektualnych lub eksperymentu myślowego, poprawnie stosuje poznaną polsko- i obcojęzyczną terminologię muzykologiczną.	K_U04

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Treścią zajęć jest wiedza na temat tego, czym jest muzykologia i co stanowi przedmiot jej badań. Omówiony zostaje zarys historii muzykologii europejskiej i polskiej. Prezentowane są historyczne systematyki muzykologii i przemiany dyscypliny oraz współczesne systematyki muzykologii. Przedstawione i wyjaśnione zostają też podstawowe pojęcia i terminy z zakresu muzykologii (język muzykologii), a także innych pokrewnych dyscyplin naukowych (etnomuzykologia, akustyka muzyczna, socjologia muzyki, filozofia muzyki, recepcja muzyki). Obowiązkowa jest znajomość biogramów naukowych wybranych muzykologów europejskich i polskich oraz ich zainteresowań i osiągnięć naukowych. Ważny element treści przedmiotu stanowi wiedza na temat historii muzykologii (w szczególności muzykologii polskiej) i krytyka stosowanych w muzykologii najpopularniejszych metod badawczych. Kolejną dziedziną muzykologii są przedmioty, cele i metody źródłowej historii muzyki wraz systematyką materiałów rękopiśmiennych i druków muzycznych oraz rodzajem dokumentów fonograficznych. Omawiane są źródła wiedzy muzykologicznej: encyklopedie (PWM, PWN, NGD, MGG), opracowania historii muzyki (polskie i zagraniczne), monografie kompozytorów, katalogi twórczości, katalogi utworów, RILM, RISM i internetowe bazy danych (katalogi biblioteczne online), muzyczne zasoby cyfrowe (zbiory rękopisów i starych druków, druki muzyczne, nagrania, zbiory IS PAN). Osobny zakres przedmiotowy stanowi wiedza o teoriach kultury i historii oraz spodziewane kierunki ich rozwoju w przyszłości. Zajęcia obejmują również praktyczną naukę sporządzania bibliografii naukowej.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny	Zaliczenie ustne	Protokół
W_02	Praca pod kierunkiem	Praca ustna/pisemna	
W_03	Wykład konwersatoryjny	Zaliczenie ustne	
W_04	Praca z tekstem	Wypowiedź ustna	
W_05	Metoda analityczna	Wypowiedź ustna/pisemna	
W_06	Dyskusja	Wypowiedź ustna	
W_07	Wykład problemowy	Zaliczenie ustne	
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Metoda problemowa, eksperyment myślowy	Sprawdzenie umiejętności praktycznych	Protokół
U_02	Praca z tekstem, eksperyment myślowy	Wypowiedź ustna	
U_03	Dyskusja, eksperyment myślowy	Wypowiedź ustna	

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego (prace cząstkowe). Formę końcowego zaliczenia (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen cząstkowych uzyskanych przez studenta na zajęciach na przestrzeni danego semestru.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym. Student bardzo dobrze zna miejsce i znaczenie muzykologii wśród nauk humanistycznych, opisuje jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, omawia i rozumie powiązania między głównymi subdyscyplinami muzykologicznymi, a także zna i opisuje podstawowe metody badawcze oraz strategie argumentacyjne właściwe dla muzykologii i jej subdyscyplin. Student bezbłędnie posługuje się podstawową terminologią muzykologiczną w języku polskim i odnosząc się do wyników badań naukowych przedstawia główne stanowiska współczesnej muzykologii, a także wymienia idee i argumenty wybranych muzykologów polskich i obcych w oparciu o samodzielną lekturę ich publikacji. Student bardzo wnikliwie rozróżnia i opisuje główne metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury muzycznej kierując się tradycją myśli muzykologicznej i dokonaniai muzykologicznych ośrodków badawczych, niezwykle rzetelnie przedstawia zarys historyczny kształtowania się idei muzykologicznej oraz na poziomie podstawowym uzasadnia rolę refleksji muzykologicznej w kształtowaniu kultury muzycznej, a także bardzo dobrze zna zasady publikowania tekstów naukowych i zarządzania własnością intelektualną oraz podstawy prawa autorskiego. Na poziomie podstawowym bezbłędnie formułuje i analizuje problemy badawcze w zakresie muzykologii i jej dyscyplin pomocniczych, wprawnie stawia tezy, umiejętnie dobiera metody i narzędzia badawcze oraz opracowuje i prezentuje wyniki swoich działań, rozpoznaje i analizuje różne rodzaje wytworów kultury muzycznej w zakresie muzykologii oraz wnikliwie je interpretuje dla określenia ich znaczeń i miejsca w procesie historyczno-kulturowym, a także bezbłędnie korzysta z poznanej polsko- i obcojęzycznej terminologii muzykologicznej. Student ma ogólne rozeznanie w zakresie badań muzykologicznych prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym. Student poprawnie rozpoznaje miejsce i znaczenie muzykologii wśród nauk humanistycznych, opisuje jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, omawia i rozumie zależności między głównymi subdyscyplinami muzykologicznymi, a także zna i opisuje podstawowe metody badawcze oraz strategie argumentacyjne właściwe dla muzykologii i jej subdyscyplin. Student dobrze posługuje się podstawową terminologią muzykologiczną w języku polskim i odnosząc się do wyników badań naukowych przedstawia główne stanowiska współczesnej muzykologii, a także wymienia idee i argumenty wybranych muzykologów polskich i obcych w oparciu o samodzielną lekturę ich publikacji. Student właściwie rozróżnia i opisuje główne metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury muzycznej kierując się tradycją myśli muzykologicznej i dokonaniai muzykologicznych ośrodków badawczych, przedstawia zarys historyczny kształtowania się idei muzykologicznej oraz na poziomie podstawowym uzasadnia rolę myśli muzykologicznej w kształtowaniu kultury muzycznej, a także zna zasady publikowania tekstów naukowych i zarządzania własnością intelektualną oraz podstawy prawa autorskiego. Na poziomie podstawowym poprawnie formułuje i analizuje problemy badawcze w zakresie muzykologii i jej dyscyplin pomocniczych, stawia tezy, dobrze dobiera metody i narzędzia badawcze oraz opracowuje i prezentuje wyniki swoich działań, rozpoznaje i analizuje różne rodzaje wytworów

	<p>kultury muzycznej w zakresie muzykologii oraz poprawnie je interpretuje dla określenia ich znaczeń i miejsca w procesie historyczno-kulturowym, a także umiejętnie korzysta z poznanej polsko- i obcojęzycznej terminologii muzykologicznej. Student ma ogólne rozeznanie w zakresie badań muzykologicznych prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.</p>
Ocena dostateczna	<p>Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym. Student w stopniu dostatecznym zna miejsce i znaczenie muzykologii wśród nauk humanistycznych, opisuje jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, omawia i rozumie powiązania między głównymi subdyscyplinami muzykologicznymi, a także zna i opisuje podstawowe metody badawcze oraz strategie argumentacyjne właściwe dla muzykologii i jej subdyscyplin. Student miernie posługuje się podstawową terminologią muzykologiczną w języku polskim i odnosząc się do wyników badań naukowych przedstawia niektóre stanowiska współczesnej muzykologii, a także pobieżnie wymienia idee i argumenty wybranych muzykologów polskich i obcych w oparciu o bardzo rzadko praktykowaną samodzielną lekturę ich publikacji. Student wybiórczo rozróżnia i opisuje główne metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury muzycznej powierzchownie kierując się tradycją myśli muzykologicznej i dokonaniaми muzykologicznych ośrodków badawczych, miernie przedstawia zarys historyczny kształtowania się idei muzykologicznej oraz na poziomie podstawowym uzasadnia rolę refleksji muzykologicznej w kształtowaniu kultury muzycznej, a także zna niektóre zasady publikowania tekstów naukowych i zarządzania własnością intelektualną oraz podstawy prawa autorskiego. Student wybiórczo formułuje i powierzchownie analizuje problemy badawcze w zakresie muzykologii i jej dyscyplin pomocniczych, stawia tezy, dobrze dobiera metody i narzędzia badawcze oraz opracowuje i prezentuje wyniki swoich badań, miernie rozpoznaje i analizuje nieliczne rodzaje wytworów kultury muzycznej w zakresie muzykologii oraz pobieżnie je interpretuje dla określenia niektórych ich znaczeń i miejsca w procesie historyczno-kulturowym, a także nieumiejętnie korzysta z poznanej polsko- i obcojęzycznej terminologii muzykologicznej. Student nie ma ogólnego rozeznanie w zakresie badań muzykologicznych prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.</p>
Ocena niedostateczna	<p>Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się. Student nie zna miejsca i znaczenia muzykologii wśród nauk humanistycznych, nie opisuje jej specyfiki przedmiotowej i metodologicznej, błędnie określa i nie rozumie powiązań między głównymi subdyscyplinami muzykologicznymi, a także nie zna i nie opisuje podstawowych metod badawczych oraz strategii argumentacyjnych właściwych dla muzykologii i jej subdyscyplin. Student źle posługuje się podstawową terminologią muzykologiczną w języku polskim i błędnie odnosząc się do wyników badań naukowych nie przedstawia głównych stanowisk współczesnej muzykologii, a także nie wymienia idei i argumentów wybranych muzykologów polskich i obcych z racji na brak samodzielnej lektury ich publikacji. Student nie rozróżnia i nie charakteryzuje głównych metod analizy i interpretacji różnych wytworów kultury muzycznej negując kierowanie się tradycją myśli muzykologicznej i dokonaniaми muzykologicznych ośrodków badawczych, nie opisuje zarysu historycznego kształtowania się idei muzykologicznej oraz nie uzasadnia roli refleksji muzykologicznej w kształtowaniu kultury muzycznej, a także nie zna zasad publikowania tekstów naukowych i zarządzania własnością intelektualną oraz podstaw prawa autorskiego. Na poziomie podstawowym nie potrafi formułować i analizować problemów badawczych w zakresie muzykologii i jej dyscyplin pomocniczych, błędnie stawia tezy, źle dobiera metody i narzędzia badawcze oraz nieumiejętnie opracowuje i prezentuje wyniki swoich działań, nie rozpoznaje i błędnie analizuje różne rodzaje wytworów kultury muzycznej w zakresie muzykologii oraz źle je interpretuje dla określenia ich znaczeń i miejsca w procesie historyczno-kulturowym, a także wykazuje ignorancję</p>

	w korzystaniu z poznanej polsko- i obcojęzycznej terminologii muzykologicznej. Student nie ma ogólnego rozeznania w zakresie badań muzykologicznych prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.
--	--

Podczas realizacji zajęć przewidziane są prezentacje biogramów muzykologów przygotowane przez studentów. Semestr kończy zaliczenie na ocenę przeprowadzone w formie ustnej. Główne kryteria mające wpływ na ocenę końcową (kryteria weryfikacji stopnia realizacji założonych efektów uczenia się): znajomość specyfiki przedmiotowej i metodologicznej muzykologii oraz jej powiązań z innymi subdyscyplinami muzykologicznymi, znajomość podstawowej terminologii muzykologicznej oraz umiejętność jej stosowania, znajomość wybranej literatury muzykologicznej, znajomość metod analizy zjawisk kulturowych, znajomość sylwetek wybranych muzykologów, ich zakresów zainteresowań i dokonań naukowych, umiejętność samodzielnego sporządzania przypisów i bibliografii naukowej, umiejętność formułowania i analizowania problemów badawczych w zakresie muzykologii, umiejętność dokonywania klasyfikacji muzyki i stylów muzycznych, umiejętność korzystania z różnego typu źródeł naukowych.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

Do realizacji przez studenta zaleconych działań w ramach pracy indywidualnej zalecane są następujące pomoce naukowe, które student ma obowiązek zorganizować we własnym zakresie: zeszyt lub laptop do sporządzania notatek. Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: sale ćwiczeniowe z pianinami / fortepianem, wydruki materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, dostęp do biblioteki, fonoteki i wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową oraz nagraniami fonicznymi (www.etnofon.pl), bezpłatny dostęp do Internetu na terenie kampusu (zgodnie zobowiązującymi na Uczelni procedurami), dostęp do sprzętu audio (odtwarzacz płyt CD – w wybranych salach).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Lissa Z., <i>Wstęp do muzykologii</i> , Warszawa 1974.
Lissa Z., <i>Nowe szkice z estetyki muzycznej</i> , Kraków 1975.
Husmann H., <i>Wstęp do muzykologii</i> , Warszawa 1968.
Poniatowska I., <i>Historyzm w myśli i twórczości muzycznej w XVIII i XIX wieku</i> , w: <i>Historia i interpretacja muzyki. Z badań nad muzyką od XVII do XIX wieku</i> , Kraków 1995, s. 9-27.
<i>Sto lat muzykologii polskiej. Historia – Teraźniejszość – Perspektywy</i> , red. A. Patalas, D. Łopatowska-Romsvik, Kraków 2016.
Dahlhaus C., Eggebrecht H. H., <i>Co to jest muzyka?</i> , Warszawa 1992.
Chełkowska-Zacharewicz M., Kaleńska-Rodzaj J., <i>Psychologia muzyki</i> , Warszawa 2022.
<i>Filozofia muzyki. Doświadczenie, poznanie, znaczenie</i> , red. M. Gamrat, M.A. Szyszkowska, Kraków 2022.
Bristiger M., <i>O przedmiocie badań historii muzyki</i> , „Muzyka” 1971 nr 3, s. 27-29.
Czekanowska A., <i>Nowe perspektywy muzykologii współczesnej</i> , „Muzyka” 1962 nr 4, s. 29-38.
Czekanowska A., <i>Ku niedalekiej przeszłości (1948-2002). Z doświadczeń badacza i nauczyciela</i> , Poznań 2015.
Piotrowska G., <i>O muzyce i filmie. Wprowadzenie do muzykologii filmowej</i> , Kraków 2014.
Wolański A., <i>Edycja tekstów. Praktyczny poradnik</i> , Warszawa 2008.
<i>Bibliografia. Metodyka i organizacja</i> , red. Z. Żmigrodzki, Warszawa 2000. (dlibra)
Literatura uzupełniająca
<i>Almanach muzykologii krakowskiej</i> , red. M. Woźna-Stankiewicz, Z. Dobrzańska-Fabiańska, A. Sitarz, Kraków 2016.
Antczak M., Nowacka A., <i>Przypisy, powołania, bibliografia załącznikowa. Jak tworzyć i stosować. Podręcznik</i> , Warszawa 2009. (dlibra)